

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงนำสัญลักษณ์ทางสถิติมาใช้ดังนี้คือ

- \bar{X} หมายถึง คะแนนเฉลี่ย
- S.D หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- N หมายถึง จำนวนตัวอย่างประชากร
- t หมายถึง ค่าทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างตัวแปรสองตัว เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานจากตาราง

การเสนอผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร อภิปรายผลการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย แบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้เสนอเป็นคำร้อยละในตารางที่ 1 ถึง 3

ศูนย์วิทยุพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
21 - 25	21	26.25	26	32.50
26 - 30	40	50.00	32	40.00
31 - 35	15	18.75	13	16.25
36 - 40	4	5.00	9	11.25
41 ปีขึ้นไป	0	0	0	0.00
รวม	80	100.00	80	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่า พยาบาลในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย ส่วนมากมีอายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 40.00 ตามลำดับ รองลงมาอายุระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.25 และ 32.50 น้อยที่สุดคืออายุ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.00 และ 11.25 และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	60	75.00	48	60.00
คู่	20	25.00	32	40.00
หย่าร้าง	0	0	0	0
หม้าย	0	0	0	0
รวม	80	100.00	80	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่า พยาบาลในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย ส่วนมากเป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 60.00 ตามลำดับ และรองลงมาก็คือแต่งงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 40.00 และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่หย่าร้างและหม้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	32	40.00	62	77.50
ปริญญาตรี	48	60.00	18	22.50
รวม	80	100.00	80	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงว่า พยาบาลในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยส่วนมากมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40.00 สำหรับพยาบาลในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยส่วนมากมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 77.50 รองลงมาคือ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็น ของพยาบาลวิชาชีพต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แก่
ผู้ป่วยใกล้ตาย

การกำหนดค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นถึงเกณฑ์โดยยึดค่าตัวกลางเฉลี่ยความคิดเห็น
ของพยาบาลวิชาชีพและลบความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ($\bar{x} \pm s_e$) ซึ่งหาได้จากสูตร¹

$$s_e = s \sqrt{1 - r_{XX}}$$

s_e = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเนื่องจากการวัด

s = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการวัด

r_{XX} = สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบถาม

เมื่อ ค่าตัวกลางเฉลี่ย	=	2.92
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	=	.50
สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบถาม	=	.88
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเนื่องจากการวัด	=	.17

ได้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนมากกว่า	3.09	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนนระหว่าง	2.92-3.09	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนระหว่าง	2.75-2.91	เห็นด้วยน้อย
คะแนนน้อยกว่า	2.75	ไม่เห็นด้วย

เรื่องที่ 1 ความคิดเห็น ของพยาบาลวิชาชีพต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แก่ผู้ป่วย
ใกล้ตายโดยส่วนรวม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นแต่ละด้าน
กับเกณฑ์ที่กำหนด เสนอไว้ในตารางที่ 4

¹Stanley, and Hopkins, Educational and Psychological Measure-
ment and Evaluation, p.119.

ตารางที่ 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายโดยส่วนรวมและในแต่ละด้าน

กิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย	\bar{X}	S.D.
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านร่างกาย	3.14	0.36
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านจิตใจอารมณ์	2.83	0.50
กิจกรรมสนองความต้องการด้านครอบครัวและสังคม	2.79	0.55
รวมทุกด้าน	2.92	0.50

จากตารางที่ 4 แสดงว่าความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย เมื่อเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับกิจกรรมการสนองความต้องการด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.14$ ซึ่งมากกว่า 3.09) เห็นด้วยน้อยกับกิจกรรมการสนองความต้องการด้านจิตใจอารมณ์ และกิจกรรมการสนองความต้องการด้านครอบครัวและสังคม ($\bar{X} = 2.83, \bar{X} = 2.79$ ซึ่งอยู่ระหว่างคะแนน 2.75 ถึง 2.91) ส่วนความคิดเห็นรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$ ซึ่งอยู่ระหว่างคะแนน 2.92 ถึง 3.09)

เรื่องที่ 2 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย โดยส่วนรวมและรายด้าน โดยการทดสอบค่าที (t-Test)

ก. เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย จำแนกตามสังกัด เสนอในตารางที่ 5 ถึง 8

ข. เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย จำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติงาน เสนอในตารางที่ 9 ถึง 12

ค. เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย จำแนกตามประเภทการดำเนินงาน เสนอในตารางที่ 13

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายโดยส่วนรวมในแต่ละด้าน

กิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย	โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านร่างกาย	3.21	0.39	3.16	0.34	-0.67
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านจิตใจอารมณ์	2.89	0.48	2.77	0.51	1.50
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านครอบครัวและสังคม	2.81	0.56	2.76	0.55	0.56

$$N_1 = N_2 = 80$$

จากตารางที่ 5 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายโดยส่วนรวมในแต่ละด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุก ๆ ด้าน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย
กับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพ
มหานครต่องิจกรรมการพยาบาลที่ให้แก่ผู้ป่วยใกล้ตายในค่านกิจกรรมการสนองความ
ต้องการด้านร่างกายเป็นรายข้อ

กิจกรรมการสนองความ ต้องการ ด้านร่างกาย	โรงพยาบาลสังกัด				ระดับความ คิดเห็น				t
	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง มหาดไทย						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	1	2	3	4	
1. แม้วผู้ป่วยจะรู้สึกตัวดีและช่วยตัวเอง ได้แต่พยาบาลควรจะเป็นผู้ให้การดูแล เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วย	2.94	0.90	3.23	0.83					-2.07*
2. ผู้ป่วยมีอาการเบื่ออาหารและไม่ ต้องการรับประทานอาหารที่โรงพยาบาล จัดให้พยาบาลควรจะแนะนำให้ ญาตินำอาหารมาให้ผู้ป่วยตามต้องการ ทุกครั้ง	3.26	0.88	3.15	0.96					0.73
3. การออกกำลังกายตามความสามารถ ของผู้ป่วย เช่น Active Exercise และ Passive Exercise เป็นสิ่ง ที่สำคัญที่ผู้ป่วยควรจะทำอย่าง สม่ำเสมอ	3.59	0.69	3.65	0.62					-0.6
4. เมื่อผู้ป่วยแสดงอาการเจ็บปวดหรือ ระดับกระสายพยาบาลจะช่วยบรรเทา อาการเหล่านั้นได้โดยการสนทนาหรือ การสัมผัสผู้ป่วย	3.35	0.76	3.30	0.85					0.38

ตารางที่ 6 (ต่อ)

กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านร่างกาย	โรงพยาบาลสังกัด				t	
	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง มหาดไทย			ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
5. เมื่อผู้ป่วยนอนไม่หลับพยาบาล จะช่วยให้การช่วยเหลือทุกราย เช่น การจัดที่นอน การนวดหลัง การทำ ความสะอาดร่างกาย การสนทนา ไต่ถามสาเหตุ	3.46	0.74	3.58	0.63	-1.09	
6. พยาบาลจะคอยคำนึงถึงการจัดสถานที่ ให้ผู้ป่วยหนักอยู่เป็นสัดส่วนไกลจาก แสงเสียงที่รบกวน	3.10	0.99	3.23	1.09	-0.76	
7. เมื่อถึงเวลาที่พยาบาลจะต้องปฏิบัติ กิจกรรมพยาบาล เช่น การวัดปรอท การรับประทานอาหาร การทำความสะอาด สะอาดร่างกาย แต่ผู้ป่วยยังไม่พร้อม และต้องการพักผ่อน พยาบาลควร เปลี่ยนแปลงเวลาสำหรับการปฏิบัติ กิจกรรมพยาบาลนั้นๆตามความ ต้องการของผู้ป่วย	2.56	0.91	2.65	0.81	-0.64	
8. แม้ว่าผู้ป่วยจะรู้สึกตัวหรือรู้สึกตัวไม่ เต็มที่แต่พยาบาลจะต้องถือว่าการ แสดงออกทางสีหน้าหรือการสัมผัส ผู้ป่วยเป็นการสื่อสารที่ดีเท่ากับการใช้ คำพูดและพยาบาลจะต้องกระทำทุก ครั้งก่อนให้การพยาบาล	3.66	0.62	3.59	0.72	0.64	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านร่างกาย	โรงพยาบาลสังกัด				ระดับความ คิดเห็น				t
	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง มหาดไทย						
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	1	2	3	4	
9. แม้ว่าผู้ป่วยจะมีอาการทรุดลง แต่ พยาบาลจะคอยอธิบายถึงผลของการ รักษาที่ผู้ป่วยกำลังได้รับอยู่อย่าง สม่ำเสมอ	3.14	0.92	3.30	0.83					-1.14
10. เมื่อแพทย์พิจารณาเห็นว่าผู้ป่วยไม่ สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปแล้ว การหยุด ใช้เครื่องช่วยชีวิตเป็นสิ่งที่ควร กระทำให้ผู้ป่วยทุกราย	2.16	0.89	2.00	0.75					1.23

$$N_1 = N_2 = 80$$

————— โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

x- - - - - โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย

จากตารางที่ 6 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
มหาวิทยาลัยกับ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร
ต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายในด้านการสนองความต้องการด้านร่างกายมีความแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในกิจกรรมที่ 1 ที่ว่า แม้ว่าผู้ป่วยจะรู้สึกตัวดีและช่วยตัวเองได้แต่
พยาบาลควรจะเป็นผู้ให้การดูแลเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วย ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ไม่มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย กับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายในค่านกิจกรรมการสนองความต้องการด้าน จิตใจอารมณ์เป็นรายข้อ

กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านจิตใจอารมณ์	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง มหาดไทย		ระดับความ ความคิดเห็น				t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	1	2	3	4	
11. ผู้ป่วยที่แพทย์ให้การวินิจฉัยว่าเป็น โรคที่รักษาไม่หาย พยาบาลต้องบอก อาการและการดำเนินของโรคให้ ผู้ป่วยทราบทุกรายเพื่อผู้ป่วยจะได้ ยอมรับสภาพของตนเอง	2.20	0.93	2.18	1.03					0.13
12. การบอกอาการและการดำเนินของ โรคแกผู้ป่วยหรือญาติ พยาบาลจำเป็นต้อง จะต้องปรึกษาร่วมกับแพทย์ทุกครั้ง	3.58	0.67	3.28	0.97					2.31*
13. เมื่อผู้ป่วยไม่ยอมรับสภาพของตนเอง และแสดงอาการร้องไห้ คร่ำครวญ พยาบาลจะต้องเป็นผู้รับฟังด้วยความ สงบทุกครั้งและไม่แสดงความคิดเห็น ใดๆทั้งสิ้น	2.58	0.98	2.36	1.12					1.29
14. ทุกครั้งที่ผู้ป่วยแสดงกิริยาก้าวร้าว เช่นกล่าวโทษผู้อื่น พยาบาลจะต้อง ยอมรับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นว่าเป็น ความพยายามในการปรับตัวเพื่อ เผชิญกับภาวะเครียดและรับฟังควม หาที่ที่สนใจอย่างสม่ำเสมอ	3.50	0.68	3.23	0.90					2.08*

ตารางที่ 7 (ต่อ)

กิจกรรมการสนองความต้องการ ทางจิตใจ อารมณ์	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง มหาดไทย		ระดับความ คิดเห็น t				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	1	2	3	4	
15. เมื่อผู้ป่วยอยู่ในระยะซึมเศร้า พยาบาลจะต้องกระตุ้นให้ผู้ป่วยได้ ระบายความรู้สึกที่ไม่พึงพอใจหรือ ความรู้สึกทุกขทรมาณทุกครั้ง	3.21	0.84	3.39	0.77					-1.38
16. การที่พยาบาลให้ความหวังแก่ผู้ป่วย ที่ไม่ยอมรับต่อความตายว่าจะหาย จากโรคที่เป็นอยู่ถือว่าเป็นการ หลอกลวงผู้ป่วย	2.69	1.21	2.51	1.11					1.00
17. พยาบาลจะต้องแสดงความรู้สึก เสียใจหรือใช้มือสัมผัสผู้ป่วยและญาติ ที่จะต้องประสบกับความโศกเศร้า เนื่องจากการสูญเสียชีวิตทุกครั้งเพื่อ ให้ผู้ป่วยหรือญาติเกิดความรู้สึกอบอุ่น และรู้สึกว่าไม่ถูกทอดทิ้ง	3.18	0.91	3.16	0.97					0.13
18. พยาบาลจะต้องให้ผู้ป่วยที่ยอมรับต่อ ความตายทุกรายมีส่วนร่วมในการวางแผนการ พยาบาลอย่างสม่ำเสมอ	2.98	1.07	2.89	0.99					0.56
19. พยาบาลควรจะอนุญาตให้ญาติเข้า เยี่ยมผู้ป่วยได้ตามความต้องการของ ผู้ป่วยแม้ว่าจะไม่ถึงเวลาเยี่ยมของ โรงพยาบาล	2.64	0.96	2.20	1.07					2.75**

ตารางที่ 7 (ต่อ)

กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านจิตใจ อารมณ์	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง มหาดไทย		ระดับความ คิดเห็น				t
					1	2	3	4	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					
20. เมื่อผู้ป่วยพูดถึงตนเองอย่างท้อแท้สิ้น หวัง พยาบาลควรจะพูดคุยและ สอด แทรกเรื่องธรรมะหรือศาสนาที่ผู้ป่วย นับถือทุกรายอย่างสม่ำเสมอ	3.05	0.81	2.99	0.91	*	*	*	*	0.43
21. พยาบาลจะคงให้ความสนใจและจัด สถานที่ให้เป็นสัดส่วนเมื่อผู้ป่วยต้อง การให้พระมาทำพิธีทางศาสนา ทุกครั้ง	2.94	0.96	2.64	0.98	*	*	*	*	2.00*
22. การที่ผู้ป่วยกระทำอัตวินิบาตกรรม แสดงว่าพยาบาลขาดการเอาใจใส่ ต่อผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ	2.05	1.07	2.34	1.18	*	*	*	*	-1.61

$$N_1 = N_2 = 80$$

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

————— โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

- - - - - โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย

จากตารางที่ 7 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
มหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร

ต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายในด้านการสนองความต้องการด้านจิตใจอารมณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในกิจกรรมที่ 19 ที่ว่า พยาบาลควรจะอนุญาตให้ญาติเข้าเยี่ยมผู้ป่วยได้ตามความต้องการของผู้ป่วยแม้ว่าจะไม่ถึงเวลาเยี่ยมของโรงพยาบาล และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกิจกรรมที่ 12, 14 และ 21 ที่ว่า การบอกอาการและการดำเนินของโรคแกผู้ป่วยหรือญาติ พยาบาลจำเป็นต้องปรึกษาร่วมกับแพทย์ทุกครั้ง, ทุกครั้งที่ผู้ป่วยแสดงกิริยาก้าวร้าว เช่น กล่าวโทษผู้อื่น พยาบาลจะตงยอมรับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นว่าเป็นความพยายามในการปรับตัวเพื่อเผชิญกับภาวะเครียดและรับฟังความช่วยเหลือที่สนใจอย่างสม่ำเสมอ และพยาบาลจะตงให้ความสนใจและจัดสถานที่ให้เป็นสัดส่วนเมื่อผู้ป่วยต้องการให้พระมาทำพิธีทางศาสนาทุกครั้ง ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย กับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แก่ผู้ป่วยใกล้ตายในค่านกิจกรรมการสนองความต้องการด้านครอบครัวและสังคม เป็นรายชื่อ

กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านครอบครัวและสังคม	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง มหาดไทย		ระดับความ คิดเห็น				t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	1	2	3	4	
	23. เมื่อญาติต้องการติดต่อกับแพทย์เพื่อ ถามถึงอาการและการดำเนินโรค ของผู้ป่วยพยาบาลจะต้องเป็นตัว กลางในการติดต่อทุกครั้ง	3.31	0.88	3.59	0.74				
24. ถ้าเป็นความประสงค์ของผู้ป่วยหรือ ญาติที่ต้องการจะสิ้นชีวิตที่บ้าน พยาบาลจะตอบสนองตามแพทย์เพื่อขอยา ฉีดให้แก่ผู้ป่วยเพื่อให้ไปถึงบ้าน	2.74	1.14	2.58	1.13					0.89
25. เนื่องจากชีวิตและร่างกายเป็นของ ผู้ป่วยโดยชอบธรรม ผู้ป่วยจึงมีสิทธิ์ ที่จะเลือกการตายของตนเองได้ พยาบาลจะตอบสนองรับในการตัดสินใจ เลือกรับวิธีการรักษาของผู้ป่วย ทุกครั้ง	2.49	1.19	2.10	1.10					2.17*
26. ในกรณีที่ผู้ป่วยมีความต้องการทาง เพศพยาบาลต้องอนุญาตให้สามีหรือ ภรรยาได้สนองความต้องการของ ผู้ป่วยทุกครั้ง	1.61	0.93	1.29	0.75					2.46*

ตารางที่ 8 (ต่อ)

กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านครอบครัวและสังคม	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง มหาดไทย		ระดับความ คิดเห็น				t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	1	2	3	4	
	27. พยาบาลต้องสวมเสื้อผ้าให้ปกปิด ร่างกายผู้ป่วยทุกครั้งแม้ว่าผู้ป่วยจะ ไม่รู้สึกรังเกียจและถือว่าเป็นการให้ เกียรติแก่ผู้ป่วยเสมอ	3.75	0.54	3.79	0.61				
28. แม้ผู้ป่วยจะยอมรับข้อความตาย แล้วก็ตาม พยาบาลจะต้องจัดสถานที่ ให้มิดชิดเพื่อให้ผู้ป่วยอยู่ใกล้ชิดกับ บุคคลอันเป็นที่รักตามคำฟัง	3.08	0.96	2.88	1.02					1.25
29. ถ้าผู้ป่วยต้องการจัดการเกี่ยวกับ ธุรกิจต่างๆอันเกี่ยวกับความตาย จำเป็นอย่างไรที่พยาบาลจะต้องช่วย ให้ผู้ป่วยได้จัดการกับสิ่งเหล่านั้นให้ สำเร็จเรียบร้อยมากที่สุด เช่น การจัดเรื่องมรดกต่าง ๆ	2.79	1.12	2.76	1.22					0.16
30. ผู้ป่วยใกล้จะสิ้นชีวิตทุกรายพยาบาล จะต้องบอกให้ญาติทราบเพื่อเตรียม ตัวที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น	3.44	0.93	3.64	0.72					-1.54

ตารางที่ 8 (ต่อ)

กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านครอบครัวและสังคม	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง มหาดไทย		ระดับความ คิดเห็น				t
					1	2	3	4	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.					
31. เมื่อแพทย์พิจารณาเห็นว่าผู้ป่วยไม่ สามารถมีชีวิตต่อไปและญาติต้องการ ให้ผู้ป่วยสิ้นชีวิตอย่างสงบและไม่ทน ทุกข์ทรมาน พยาบาลควรจะปฏิบัติ ตามความต้องการของญาติทุกราย โดยไม่คำนึงให้การช่วยชีวิต	2.15	1.11	2.18	1.10					-0.17
32. เมื่อผู้ป่วยถึงแก่กรรมพยาบาลจะ ต้องเป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหา เพื่อเป็นการให้กำลังใจสมาชิกใน ครอบครัวให้ดำเนินชีวิตต่อไปตาม ปกติ	2.79	1.04	2.85	1.07					-0.35

$$N_1 = N_2 = 80$$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

————— โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

-----x- โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ค่าคะแนนความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล
มหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร
ต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แก่ผู้ป่วยใกล้ตายในด้านการสนองความต้องการด้านครอบครัวและสังคม

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกิจกรรมที่ 23, 25 และ 26 ที่ว่า เมื่อญาติต้องการติดต่อกับแพทย์เพื่อถามถึงอาการและการดำเนินโรคของผู้ป่วย พยาบาลจะต้องเป็นตัวกลางในการติดต่อกับแพทย์, เนื่องจากชีวิตและร่างกายเป็นของผู้ป่วยโดยชอบธรรม ผู้ป่วยจึงมีสิทธิ์ที่จะเลือกการตายของตนเองได้ พยาบาลจะต้องยอมรับในการตัดสินใจเลือกรับวิธีการรักษาของผู้ป่วยทุกครั้ง และในกรณีที่ผู้ป่วยมีความต้องการทางเพศพยาบาลต้องอนุญาตให้สามีหรือภรรยาได้สนองความต้องการของผู้ป่วยทุกครั้ง ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกอายุรกรรมของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายในแต่ละด้าน

กิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย	โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย			
	โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย	โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	\bar{x}	S.D.
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านร่างกาย	3.09	3.08	3.08	0.31
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านจิตใจ อารมณ์	2.89	2.93	2.93	0.51
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านครอบครัวและสังคม	2.69	2.95	2.95	0.55

$$N_1 = N_2 = 20$$

จากตารางที่ 9 แสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกอายุรกรรมของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุก ๆ ด้าน

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกศัลยกรรมของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายในแต่ละด้าน

กิจกรรมการพยาบาลที่ให้แก ผู้ป่วยใกล้ตาย	โรงพยาบาลสังกัด				t
	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทย		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านร่างกาย	3.14	0.44	3.28	0.31	-1.17
กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านจิตใจ อารมณ์	2.98	0.57	2.89	0.46	0.56
กิจกรรมการสนองความต้องการ ด้านครอบครัวและสังคม	2.96	0.60	2.97	0.46	-0.06

$$N_1 = N_2 = 20$$

จากตารางที่ 10 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกศัลยกรรมของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุก ๆ ด้าน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนก สุกติ-นรีเวชกรรมของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลสังกัดกระทรวง สาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาล ที่ให้แก่ผู้ป่วยใกล้ตายในแต่ละด้าน

กิจกรรมการพยาบาลที่ให้แก่ ผู้ป่วยใกล้ตาย	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทย		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	กิจกรรมการสนองความต้องการด้าน ร่างกาย	3.04	0.33	3.13	
กิจกรรมการสนองความต้องการด้าน จิตใจ อารมณ์	2.88	0.39	2.68	0.47	1.25
กิจกรรมการสนองความต้องการด้าน ครอบครัวและสังคม	2.70	0.52	2.67	0.50	0.19

$$N_1 = N_2 = 20$$

จากตารางที่ 11 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน ในแผนกสุกติ-นรีเวชกรรมของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แก่ผู้ป่วยใกล้ตายไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุก ๆ ด้าน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนก
กุมาร เวชกรรมของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวง
สาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาล
ที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายในแต่ละด้าน

กิจกรรมการพยาบาลที่ให้แก ผู้ป่วยใกล้ตาย	โรงพยาบาลสังกัด				t
	โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย		กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทย		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
กิจกรรมการสนองความต้องการด้าน ร่างกาย	3.23	0.43	3.15	0.46	0.57
กิจกรรมการสนองความต้องการด้าน จิตใจ อารมณ์	2.82	0.49	2.59	0.65	1.28
กิจกรรมการสนองความต้องการด้าน ครอบครัวและสังคม	2.92	0.54	2.47	0.62	2.50*

$$N_1 = N_2 = 20$$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน
ในแผนกกุมาร เวชกรรมของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
และกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายมี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านกิจกรรมการสนองความต้องการด้าน
ครอบครัวและสังคม และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านกิจกรรม
การสนองความต้องการด้านร่างกายและด้านกิจกรรมการสนองความต้องการด้านจิตใจอารมณ์

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายโดยส่วนรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	1 - 5 ปี		6 ปีขึ้นไป		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
กิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตาย					
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านร่างกาย	3.11	0.54	3.25	0.37	-2.47*
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านจิตใจ					
อารมณ์	2.77	0.47	2.89	0.52	-1.54
กิจกรรมการสนองความต้องการด้านครอบครัวและสังคม					
	2.65	0.53	2.93	0.55	-3.11**
รวมทุกด้าน	2.82	0.49	3.03	0.50	-2.63**

$$N_1 = N_2 = 80$$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยกับโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทยที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อกิจกรรมการพยาบาลที่ให้แกผู้ป่วยใกล้ตายระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี และ 6 ปีขึ้นไป ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยส่วนรวมและทุกด้าน และในด้านกิจกรรมการสนองความต้องการด้านครอบครัวและสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านกิจกรรมการสนองความต้องการด้านร่างกาย และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านกิจกรรมการสนองความต้องการด้านจิตใจอารมณ์